

til, for at man kan overvinde dem. Man skal ikke gaa til Side for Vanskelighederne, og hvis der er Villie til det, finder man jo nok en Vej ud. For øvrigt skal jeg være villig til i Udvalget at forhandle om et saadant Spørgsmaal, hvis der skulde vise sig en anden Fremgangsmaade, der maatte være betryggende. Men Befolkningen maa have Ret til at kræve, at naar man mener at købe 1ste Klasses Kød, kan man ogsaa være sikker paa at faa det. Det forekommer mig vanskeligt at opretholde Troen paa, at Folk kan være sikre paa at faa den Vare, naar 1ste og 2den Klasses Kød forhandles i samme Butik.

Det ærede Medlem sagde endelig, at han var glad ved mine Udtalelser om Torvehandelen for et Øjeblik siden, fordi de viste, at det ikke var min Mening at slaa Torvehandelen fuldstændig i Stykker, som Forslaget gør det. Men det ærede Medlem kan dog ikke have den Opfattelse, at Forslaget slaar Torvehandelen i Stykker, naar der udtrykkeligt staar, at det er overladt til Kommunerne selv at bestemme, om de vil bibeholde Torvehandelen. Hvis Torvehandelen bliver slaaet i Stykker, er det Kommunerne, der gør det, ikke mig.

Det ærede Medlem Hr. Steen sagde, at Forslagets Gennemførelse vil betyde Monopol for Byslagterne. Det er ikke rigtigt. Hvis der er Kommuner, der ønsker at opretholde § 2-Formen for Kontrol, staar det dem jo fuldstændig frit. Det, der sker, hvis Forslaget gennemføres, er, at de Kommuner, som har gennemført § 1-Kontrol, bliver fri for Indførsel af § 2-Kød, lige saa vel som § 2-Kommunerne ikke maa udføre Kød til Udlandet; men hvis de selv indenfor Kommunen ønsker Kødet kontrolleret efter § 2, staar det dem fuldstændig frit for. Det er de Dyr, som skal slagtes til Eksport, som maa undergaa denne Kontrol, og det forekommer mig ganske mærkværdigt, at de Herrer, der taler saa meget til Fordel for § 2-Kontrollen, har saa ringe Tiltro til dens saglige og faglige Betydning, at de tror den bliver slaaet fuldstændig af Marken, naar den ikke faar Lejlighed til at arbejde i fuld Frihed indenfor sit eget Omraade, og man overlader § 1-Kommunerne at forsyne deres eget kødforbrugende Publikum saaledes, som de nu forsyner Udlandet.

Det ærede Medlem Hr. Steen sagde angaaende den Bemyndigelse, som Lovforslaget giver Ministeren til at hindre Indførsel af Kød, at han, saa længe jeg var Minister, var tilfredsstillet ved de Udtalelser, jeg har fremsat, men han forudsaa den Mulighed, at den Tid en Gang blev forbi, og det

er der ingen Tvivl om, at den bliver; om det varer kort eller længe, ved det ærede Medlem naturligvis ingenting om, men jeg ved jo paa Forhaand, at det ærede Medlem ønsker, det skal være meget længe, og jeg forstaar ikke, at hans Frygt med Hensyn til denne Bemyndigelse skulde stamme fra en Tro paa, at han i Fremtiden kunde blive udsat for, at det ærede Medlem Hr. Ulrich blev Minister, eller at en Partifælle af det ærede Medlem blev det. I hvert Fald forstaar jeg ikke, at det ærede Medlem kan nære Ængstelse for, at det konservative Parti skulde have en saadan Fremgang her i Landet, at noget saadant kunde ske i den Tid, vi oplever.

Forskellen mellem de Opfattelser, der er kommet til Orde her, er i Virkeligheden den, om vi skal have en Kødkontrol af Hensyn til Forbrugerne, hvad enten de bor paa Landet eller i Byerne, eller om vi skal have en Kødkontrol af Hensyn til Dyrslægerne og Slagterne. Hvis Lovforslaget gennemføres, og det viser sig at medføre den Udvikling, at § 1-Kommunernes Kødkontrol faar Fremgang, medens § 2-Kontrollen gaar tilbage, er der ingen Tvivl om, at Udgifterne, der efter min Mening ikke vil blive større end Udgifterne til § 2-Kontrollen, vil gaa til Opførelse af gode Slagtehus og til de bedst mulige Kødkontrolører; men hvis Udviklingen gaar i Retning af § 2-Kontrol, altsaa at der bliver flere og flere § 2-Kommuner, vil Udgifterne medgaa til Dyrslæger og til flere Embedsmænd, thi saa skal der mange flere til for at udføre Kontrollen, og der skal mange flere Embedsmænd til for at paase, at Kontrollen bliver udført forsvarligt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hedelund har Ordet for en kort Bemærkning.

Hedelund: Den højtærede Minister har fastslaaet, at indenfor § 1-Kommunerne findes de bedste Kontrolører og de bedste Forhold, og derfor bør disse Kommuner have en Fordel. Nu spørger jeg: Hvorfor har den højtærede Minister saa givet Eksport- og Andelsslagterierne den Stilling, han har, da det er en Kendsgerning, at Kontrolørerne paa disse Slagtehus i Kvalifikationer staar fuldt ud paa Højde med Kontrolørerne i § 1-Kommuner, og at Renlighedsforholdene og Bygningsforholdene paa Eksport- og Andelsslagterierne er fuldt ud lige saa gode som paa de offentlige Slagtehus?

Dernæst skal jeg sige, at al Kontrol, hvad enten den udføres af Dyrslæger eller af andre Folk paa andre Omraader, er og bliver